

A Fővárosi Törvényszék

a dr. Gellér Balázs József (1053 Budapest, Ferenciek tere 2.) ügyvéd által képviselt
Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap (1016 Budapest, Naphegy tér 1.) **I. r. felperesnek,**
Közszolgálati Közalapítvány (1088 Budapest, Bródy S. u. 5-7.) **II. r. felperesnek,**

a dr. Bodolai László (2040 Budaörs, Tárogató u. 26.) ügyvéd által képviselt
Index.hu Szerkesztősége (1033 Budapest, Flórián tér 1.) **alperes** ellen

sajtóhelyreigazítás iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t

A bíróság a felperesek keresetét elutasítja.

Egyetemlegesen kötelezi a felpereseket, hogy fizessenek meg az alperesnek 15.000.- (tizenötezer) Ft ügyvédi munkadíjat, 15 napon belül.

A le nem rótt 36.000.- (harminchatezer) Ft illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, amelyet ennél a bíróságnál lehet 3 példányban benyújtani.

A fellebbezési határidő lejártá előtt a peres felek kérhetik, hogy a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson kívül bírálja el.

Tájékoztatja a bíróság a feleket, hogy a másodfokú bíróság az ítélet elleni fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha a fellebbezés csak a perköltség viselésére, vagy összegére vonatkozik, csupán az ítélet indokolása ellen irányul, vagy ha azt a felek közösen kérik.

Indokolás

A www.Index.hu internetes hírportálon a comment:com rovatban 2013. március 16-án jelent meg az alábbi írás

„A Hülye Járások Minisztériumában ez a péntek nem olyan volt mint a többi. Ezen a pénteken dolgozni kellett. Gyorsan be is pötyögte a szolgálati Nokia 3210-esbe, hogy "Segítünk! Sál, sapka, kesztyű! Belügyminisztérium”, aztán hátradőlt a székből. Légrugó, gázliftes magasságállítás, és persze az állítható keménységű hintamechanika, amivel még a zord irodai környezetben is kényelmesen hátra tudott dőlni, felrakhatta a lábát az íróasztalra, és a távvezérlőt hanyagul meglóbálva bekapcsolhatta a tévét. Belenéz picit a Kívánságkosárba, ahogy Skype-on enyhén pixeles bajuszú emberek Eddát küldenek a Felvidékre, meg persze mindenkinek, aki szereti. Aztán Hídember, vagy A kőszívű ember fiai a munkaidő végéig, mert végül is nemzeti ünnep van, kokárdát tűzünk a szívünkre, lenge ünneplőbe öltözik kicsit a lelkünk. De azért ki ne melegedjen a nagy ünneplésben, mert a végén jól megfázik ebben a kurva a hőésésben.

Minden olyan, mint ahogy március 15-én lennie kell. Na jó, a Nemzeti Múzeum lépcsőjén nem mondott beszédet a miniszterelnök, a városban csak lengyel importturisták kóvályogtak a hólét rugdosva, és százezer ember rekedt az utakon. De a köztvében tényleg ünnep volt, ugyanazt a műsort nyomták, mint évtizedek óta mindig, egyedül az Egy magyar nábob hiányzott az m2-ről, de helyette azért leadták a Bánk Bánt Káel “Ezüsthajó” Csaba rendezésében.

Hát igen, a közszolgálati televízió ezt az apró hózáport lerendezte a Híradóban, nincs itt semmi látnivaló, oszoljanak kérem. Vagyis inkább maradjanak a kocsiban, és ha elfogy az üzemanyag, üljenek át másik gépjárműbe. És miközben egyetlen kibaszott, hasznavehetetlen sms-sel letudja az államgépezet az emberek tájékoztatását, a közszolgálati televízió is csak azt nyomja, hogy Eperjes Károly bocskaiában rémisztő arcokat vág. Meg Kukori és Kotkoda, hülyeségből van a csoda. Ahhoz már hozzászokhattunk az elmúlt években, hogy a Magyar Televízióban kiretusálják a valóságot, de az azért még mindig meglepetés, hogy ez a majdnem ezer fős hivatal még akkor sem tudja elvégezni a munkáját, amikor vészhelyzet van az országban. Vajon megszakítanák a Ghymes koncertjét, hogy Novodomszky Éva feszes kiskosztümben bejelentse, hogy atomvillanás jobbról? Vagy azért legalább egy rohadt inzertben kiírnák, hogy hát nukleáris csapás ért minket, az elkövetkező napokban jól mossák meg a friss zöldséget?

A közszolgálati televíziónak az lett volna a kötelessége, hogy tájékoztassa az embereket a helyzetről, de egész délelőtt és a délután nagy részében csak az előre betervezett műsort nyomták, a műsoridő nagy részében se felirat, se rendkívüli híradás nem szólt arról, amiről az egész ország beszélt. Ugyan a tervezett hírblokkban beszámoltak az eseményekről, és még a hivatalos, nyugtatgató sajtótájékoztatót is kapcsolták tüstént, de akkor sokan már 18 órája nem tudták, kik fogják kimenteni a családtagjaikat. És mikor.

Egészen délután négyig kellett várnia arra, hogy tényleg összeszedjék magukat, egyszerűen nem tudták, ilyenkor mi van, a tél vajon a szocik embere, ki kell retusálni a hóvihart, vagy azért az mehet. Hívja már fel valaki a Habony Árpit, mert nem tudom, ilyenkor mi van! És persze utána ugyan jöttek a rendkívüli hírek, a kőszívű ember fiai nem tudtak rendesen öltre menni, mert mindig közbe jött egy kis tájékoztatás, de olyan stílusban, hogy úgy tűnt tényleg minden rendben van, nem is érdemes szót vesztegetni az egészre, inkább nyomjunk egy kis történelmi kalandfilmet.

És még mielőtt azt gondolná valaki, hogy ez pusztán politikai kérdés, nem árt megjegyezni, hogy a HírTv-nek azért csak sikerült beszámolnia az eseményekről. És sikerült végigcsinálniuk egy teljes napot breakinghírekkel, beszámolókkal, helyszíni jelentkezéssel. Pedig nem négy csatornájuk van, hanem csak egy. Jó, annyi előnyük volt, hogy a nevükben szerepel, hogy mi is a dolguk.

És még csak nem is kellett volna az MTV-nek híreket készítenie, meg stábokat kiküldenie a hóesésbe, illetékeseket zaklatnia telefonon, meg egyéb ilyen értelmetlen dolgokkal pepecselnie. Elég lett volna, ha hülye sms-ek helyett a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóságán valakinek eszébe jut, hogy van az a rendszer, amivel az összes országos tévécsatornán és rádión ők oszthatják meg az érintettekkel a legfontosabb információkat. Például, hogy maradjanak azokban a kurva autókban.

Csak hogy hiába pusztított vihar Középföldén a képzeletbeli hadgyakorlaton két éve, hiába rázott kezét egymással elégedetten minden illetékes, hogy ez aztán egy milyen jól működő riasztási rendszer, ha senkinek eszébe sem jutott használni a sok százmillióból kiépített technikát, amikor éppen tényleg szükség lett volna rá. Bezzeg, akkor minden milyen jól ment, amikor komoly arccal bementék a tévében, hogy "a hobbitok, tündék és lovas nomádok jobb, ha zárt helyre húzódnak az óránként százötven kilométeres szellőkések elől".

Lehet, hogy kéne írni egy sms-t majd arról is, hogy ne egyenek hüvelyeseket, mert abból baj lehet, ha órákat ücsörögnek bezárva az autókban" - gondolta magában, aztán vadul kapcsolgatni kezdett: mert hiába van március 15, a köztvévé műsora azért unalmas és szar.

Teszem azt, nem adnak le egyetlen Bud Spencer és Terence Hill klasszikust sem.

Update: Az MTVA reagált az írásunkra, véleményük szerint a közszolgálati média tájékoztatása pontos, gyors és precíz volt. Alább olvasható a közleményük:

A Közmédia az Index írásával ellentétben tegnap azonnal reagált az országban kialakult katasztrófavhelyzetre. Az M1 a korábban tervezett napi híradásait megsokszorozva óránkénti híradásokkal jelentkezett, amelyeket átvett a Duna Televízió és a Duna World is. A híradások időpontjára a futó műsorok alatt feliratokban hívtuk fel a nézők figyelmét és egyben ismertettük az aktuális híreket és jelentéseket. A televíziós csatornákon nemcsak óránkénti részletes híradásokat helyeztünk el, de ezek idejére megszakítottuk az adást is. Élőben kapcsoltuk 11.00-kor a belügyminiszter sajtótájékoztatóját is. Még ma reggel 6.30-kor is Extrahíradóval jelentkeztünk az m1-en."

A felperes 2013. április 13-án helyreigazítási kérelmet juttatott el az alpereshez. Ebben kérte, tegye közzé az alábbi közleményt:

„Valótlannul állítottuk, hogy

1. Hát igen, a közszolgálati televízió ezt az apró hózáport lerendezte a Híradóban, nincs itt semmi látnivaló, oszoljanak kérem.
2. És miközben egyetlen kibaszott, hasznavehetetlen sms-sel letudja az államgépezet az emberek tájékoztatását, a közszolgálati televízió is csak azt nyomja, hogy Eperjes Károly bocskaiában rémisztő arcokat vág. Meg Kukori és Kotkoda, hülyeségből van a csoda.
3. A közszolgálati televíziónak az lett volna a kötelessége, hogy tájékoztassa az embereket a helyzetről, de egész délelőtt és a délután nagy részében csak az előre betervezett műsort nyomták, a műsoridő nagy részében se felirat, se rendkívüli híradás nem szólt arról, amiről az egész ország beszélt. Ugyan a tervezett hírblokkban beszámoltak az eseményekről, és

még a hivatalos, nyugtatgató sajtótájékoztatót is kapcsolták tüstént, de akkor sokan már 18 órája nem tudták, kik fogják kimenteni a családtagjaikat. És mikor.

4. Egészen délután négyig kellett várnia arra, hogy tényleg összeszedjék magukat, egyszerűen nem tudták, ilyenkor mi van, a tél vajon a szocik embere, ki kell retusálni a hóvihart, vagy azért az mehet. Hívja már fel valaki a Habony Árpit, mert nem tudom, ilyenkor mi van! És persze utána ugyan jöttek a rendkívüli hírek, a kőszívű ember fiai nem tudtak rendesen öltre menni, mert mindig közbe jött egy kis tájékoztatás, de olyan stílusban, hogy úgy tűnt tényleg minden rendben van, nem is érdemes szót vesztegetni az egészre, inkább nyomjunk egy kis történelmi kalandfilmet.
5. Csak hogy hiába pusztított vihar Középföldén a képzeletbeli hadgyakorlaton két éve, hiába rázott kezét egymással elégedetten minden illetékes, hogy ez aztán egy milyen jól működő riasztási rendszer, ha senkinek eszébe sem jutott használni a sok százmillióból kiépített technikát, amikor éppen tényleg szükség lett volna rá. Bezzeg, akkor minden milyen jól ment, amikor komoly arccal bementék a tévében, hogy “a hobbitok, tündék és lovas nomádok jobb, ha zárt helyre húzódnak az óránként százötven kilométeres szellőkések elől”.

A valóság ezzel szemben az, hogy

„A 2013. március 15-én beköszöntő katasztrófa a MTVA műsorkészítői elsőként ismerték fel a magyar médiakörnyezetben és elsőként döntöttek arról, hogy valamennyi érintett érdekében nemcsak megsokszorozzák a konkrét híradásaik számát, de előre betervezett műsorok helyett speciális, a kialakult helyzettel foglalkozó műsorokat is készítenek, melyekben konkrét információkkal látják el a bajba jutottakat és a segítőtöket.

Az MTVA a döntéseit, ideértve az indokolt műsorváltozással kapcsolatos döntéseit is – a kialakult katasztrófa helyzetre tekintettel – a médiatörvény szellemének, a közszolgálati követelményeknek megfelelően, késlekedés nélkül hozta meg.

Az első műsorváltozást eredményező döntés március 15-én 7.30 perckor a Kossuth Rádió programját érintően született, amikor a tervezett hangjátékot elhagyva élő speciális műsorral folytatta műsorát az adó, ebben kizárólag a hóhelyzetről tudósított.

Ezt követően a Kossuth Rádióban valamennyi műsor foglalkozott a katasztrófa helyzettel.

A rádióadások különösen a csapdahelyzetbe kerültek számára jelentettek gyors és elsődleges hírforrást, hiszen gyakorlatilag minden autóban van rádió és szinte egyikben sincs televíziós készülék.

Ahogy a kialakult helyzet és annak hatása egyre inkább nyilvánvalóbbá vált, elsőként az MTV 1 reagált információkkal.

Először az MTV 1-en hajnali 6.00-kor kezdődő Ma Reggel c. műsorban jelentek meg képes beszámolók, figyelemfelhívások és a képernyőn futó információs csíkokban hírek a hóhelyzetről. Ezt követően azonnal elkezdődött a speciális hírműsorok előkészítése és 8 órakor megszületett a döntés, hogy minden egész órában Híradóval jelentkezik a Közmédia, illetve, hogy ezek a műsorok nemcsak az MTV 1-en lesznek láthatók, hanem a Duna és a Duna World csatornákon is, időben pár perccel elcsúsztatva, hogy a Közszolgálati csatornákat nézők gyakorlatilag – a rádióval kiegészítve – állandó hozzáférést kapjanak a legújabb információkhoz.

A napközben sugárzott műsorok alatt futó feliratban jelent meg nemcsak a következő Híradó időpontja, de mindazok a friss információk is, amelyek időközben ismertté váltak.

A döntést nagyon gyors cselekvés követte és az MTVA késedelmet nem tűrően gondoskodott a megsokszorozott számú hírműsor elkészítéséhez szükséges személyi és egyéb logisztikai feltételekről.

A közmédia tehát azonnal reagált az országban kialakult katasztrófahelyzetre.

Tehette ezt azért, mert a hóhelyzettel kapcsolatos előzetes híreket is pontosan és gyorsan közre adta, így azonnal tudott reagálni akkor is, amikor a hírekből egyértelműen kiderült, hogy többről van szó, mint egy átlagos „nagyobb” havasárról, amelyben járművek akadtak el.

A közmédia csatornáinak időjárás jelentései egyébként már napokkal a havazás előtt figyelmeztették a nézőket és a hallgatókat a közelgő havasára és a sarkvidéki eredetű szélre, ami a hét első felében Nyugat-Európában okozott közlekedési fennakadásokat, 2013. március 14-én csütörtökön pedig a rendes híradások kiemelt helyen kezelték a kialakuló időjárási katasztrófahelyzetet, ellenőrzött információkkal szolgáltak az úton levőknek, az úton rekedteknek és az útra készülőknek, illetve felhívta mindenkinek a figyelmét arra, hogy ha teheti, halassza el az utazását.

A különösen érintett területekről megindult az élő bejelentkezések sora a televíziós és a rádiós műsorokban is.

Az MTVA három televíziós adón óránként kb. harmincpercnyi hírműsort sugárzott, a Kossuth Rádió adásai pedig szinte tízpercenként közöltek új tudósításokat, bejelentkezéseket, félóránként pedig híreket következtek.

11 órakor mind a Híradó, mint a Kossuth Rádió élőben kapcsolta Pintér Sándor belügyminiszter sajtótájékoztatóját, melyet közösen tartott a katasztrófavédelem vezetőjével, Bakondi Györggyel.

Azzal párhuzamosan, hogy a Kossuth Rádió gyakorlatilag egyfolytában sugározta az információkat, félóránként pedig híreket mondott, délután 15.00-kor és este 20.00-kor extra Krónika műsorokkal jelentkezett. „

Ezt követően egy táblázat szerepel az MTV 1 műsorújság szerinti és rendkívüli híradásairól.

A közlemény szövege úgy folytatódik, hogy „Összesen mintegy 50 perc tervezett és 120 perc extra híradás, tehát az 50 perc helyett 170 perc híradás valósult meg.

Bár a televíziós csatornákon óránként összesen kb. 30 percnyi hírműsort sugároztak, az MTVA műsorkészítői figyeltek arra is, hogy a futó műsorokban a képernyőn látható feliratokkal is felhívják a figyelmet a következő hírműsorra, illetve közölgék a legfrissebb híreket. Az alábbi táblázat mutatja a feliratozás intenzitását.”

Újabb táblázat következik a rendkívüli híradókról és a műsorok alatt futó tájékoztatásokról a M1 csatornán és a Duna televízió M1-el párhuzamos, továbbá ismételt és egyedi híradásairól, azaol, hogy „Összesen mintegy 25 perc tervezett és 65 perc extra híradás, összesen tehát 25 perc helyett 90 perc valósult meg 15-én.”

A következő táblázat a Duna World műsorújság szerinti és rendkívüli híradásait ábrázolja azzal, hogy „Összesen mintegy 70 perc tervezett és 135 perc extra híradás, összesen tehát 70 helyett 205 perc valósult meg 15-én illetve 15-éről 16-ára virradó éjszaka.”

Ismét egy táblázat következik az M2 műsorújság szerinti és rendkívüli híradásairól azzal, hogy „Március 15-én a közmédia televízió csatornáinak hírműsorai mindösszesen 3.973.988 főt értek el, ami 43,3%-ot jelent, tehát közel négymillió különböző ember találkozott a közmédia valamelyik televíziós híradójával. Ez a tisztítottan kumulált szám meghaladta a két nagy kereskedelmi csatorna hírműsorainak összesített elérését.”

A következő táblázat a híradók együttes napi elérést muttja létszám és százalék szerint azzal, hogy „A rendkívüli helyzet felismerését jelzi az MTVA döntése arról, hogy nem ragaszkodott az M1 és a Duna csatornák különböző Híradóihoz és ezek egyesítésével felgyorsította a műsorkészítést. Ezt egyetlen más magyar médium sem tette meg.”

A közlemény rádiós információs tevékenység alcímet viselő része szerint „A rádiós híradások azért bizonyultak kiemelkedő jelentőségűnek, mert egyrészt a leggyorsabb híráramlást biztosítják, másrészt az egyetlen olyan hírforrást jelentették, amely közvetlenül eljuthatott a hóban rekedt gépjárművek utasaihoz. A helyzethez való alkalmazkodással nemcsak a teljes, harmincpercenkénti híradást vezettük be, de egész éjjel is folytattuk a félóránkénti aktuális híradásokat. Ehhez meg kellett változtatnunk a Kossuth Rádió éjszakai műsorrendjét.”

Táblázatot közöl a Kossuth Rádió tervezett és rendkívüli híradásairól azzal, hogy „A Kossuth rádió mintegy 18 órán keresztül – folyamatos híradásokkal, összefoglalókkal, az élő műsorok rendkívüli kiadással jelentkezve – majdnem 4 órányi nettó műsorral foglalkozott a kialakult katasztrófa helyzettel a legsúlyosabb időszakban.”

Újabb táblázat következik a Petőfi Rádió tervezett és rendkívüli adásairól azzal, hogy „Összesen mintegy 70 perccel több hír és időjárás, 90 perccel több közlekedési információ és ezen kívül a műsorvezetők is folyamatosan tájékoztatták a hallgatókat.”

A helyreigazítási közlemény további rész szerint kérte közölni, miszerint „A Bartók rádióban a szokásos hírblokkban belül tájékoztattuk a hallgatókat a rendkívüli időjárásról, illetve a hófűvés következtében kialakult helyzetről átlagosan 2-2 percben, ami összesen 16 percet jelentett.

A Dankó rádióban szintén a tervezet – napközben óránként jelentkező – hírblokkokon belül tájékoztattuk a hallgatókat összesen 32 percben.

A közmédia valamennyi (televízió és rádió) adóján összesen mintegy 1500 percnyi műsor keretén belül szolgált információkkal a rendkívüli helyzetről. Ebből a Kossuth rádió mintegy 900 perccel vette ki a részét. Ez azt jelenti, hogy ennyi volt az összesített időtartama azoknak a műsoroknak, amelyek részben, vagy egészben az időjárás miatt kialakult katasztrófa helyzettel foglalkoztak. „

A Hírügynökségi Iroda információs tevékenység alcímű rész szerint „Az MTVA Hírügynökségi Iroda Belpolitikai Szerkesztősége a havazással kapcsolatban közreadott hírei, tájékoztatói, felhívásai, riasztásai”, majd egy szám szerinti felsorolás következik a március 12. és március 17. közötti időszakban megjelent összes hírről

A közmédia webes információs tevékenysége körében kért közlés szerint „A hirado.hu látogatottságán is érződött a folyamatos hírszolgáltatás:” majd ezek illusztrálásaként közli a március 14. és 16. napjai közötti időszakban az oldalletöltések számát.

Híradó mobil alkalmazás alcímben kért közlés: „A hirado.hu okos telefon alkalmazását naponta átlag 1800-2300 ember használja. A felhasználók naponta 2-4 alkalommal nyitják meg az oldalt és átlag 3-4 hírt, videót vagy fotógalériát néznek meg.

A rendkívüli időjárás átlagon felüli nézőszámot eredményezett az applikáció esetében is.” Majd az aktív felhasználók számát kéri közölni napi és munkamenet, valamint képernyő megtekintési számokat sorolva.

Kérte továbbá annak közlését is, hogy „Valótlanul állítottuk, hogy

6. Ahhoz már hozzászokhattunk az elmúlt években, hogy a Magyar Televízióban kiretusálják a valóságot, de az azért még mindig meglepetés, hogy ez a majdnem ezer fős hivatal még akkor sem tudja elvégezni a munkáját, amikor vészhelyzet van az országban.”

A valóság ezzel szemben az, hogy a Magyar Televízióban nem retusálják ki a valóságot, illetve a Magyar Televízió mind az aktuális esetben, mind egyébként feladatát teljes körűen, a jogszabályokban foglaltak, illetve az elvárhatóság követelményeinek megfelelően ellátta és ellátja.”

Miután a kérelemnek az alperes nem tett eleget a felperes 2013. május 3-án érkező keresetlevelében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a helyreigazító közlemény közzétételére. Az alperesi védekezéssel szemben hivatkozott arra, hogy álláspontja szerint a cikk kifejezett tényállításokat tartalmaz, az teljes egészében arról szól, hogy a közszolgálati média nem tájékoztatott. Nem voltak feliratok, nem voltak megfelelő híradások. Ezzel szemben a helyreigazító közleményből egyértelműen kiderül, hogy mely műsorokban, milyen időtartamban, milyen módon tájékoztatta a közvéleményt a közszolgálati média. Önmagában a helyreigazítási közlemény jellege, terjedelme nem eredményezheti a kereset elutasítását. A Pk. 15. sz. állásfoglalás lehetőséget ad a bíróságnak arra, hogy a kérelem és az ellenkérelem keretei között a helyreigazító közleményt megfogalmazza. Álláspontja szerint a tanú vallomása érdektelen, hiszen a felperesi helyreigazító közleményből egyértelműen kiderül a valóság. Álláspontja szerint a tények vonatkozásában a bizonyítás az alperest terheli. Ennek során azt szükséges bizonyítani, hogy kiretusálnak embereket a közszolgálati televízióban, hogy kizárólag az előre tervezett műsorok mentek, hogy nem volt sem rendkívüli híradás, sem felirat. Ezeket a tényeket a kihallgatni kért tanú vallomásával nyilván valóan nem tudja bizonyítani, ezért az alperesi bizonyítási indítvány elutasítását kérte. Hivatkozott arra is, hogy az alperes védekezésében kiragadottan értelmezi a sérelmezett közléseket. A teljes szövegösszefüggést tekintve megállapítható, hogy ez az írás kizárólag arról szól, hogy a közszolgálati televízió egyáltalán, semmiféle tájékoztatást nem adott, ez pedig valótlan.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Védekezése szerint a perbeli írás egy vélemény-cikk, amellyel szemben a helyreigazítás kizárt. Ezen túlmenően a helyreigazításként közzé tenni kért közlemény nem felel meg az elvárásoknak, sem terjedelmében, sem tartalmában. Abból nem derül ki, mely konkrét tényeket, milyen okból sérelmeznek a felperesek. Illetőleg a helyreigazítási közleményből a sérelmezett közlésekkel szembeni valóság sem állapítható meg. Az, hogy a közszolgálati televízióban előfordult az, hogy kiretusáltak valakit, az köztudomású tény. Az írás nem tartalmaz olyan típusú tényállítást, mint amit a felperes állít. A sérelmezett részletek arra vonatkoznak, hogy a cikk szerzője nem tartotta elégségesnek a tájékoztatást. Nem kategorikus kijelentéseket tett, hanem az ügyvel kapcsolatos véleményét fejtette ki akkor, amikor például azt

írta, hogy „...nagy részben” csak előre betervezett műsor volt. A műsor idő „nagy részében” se felirat, se rendkívüli híradás nem volt. Szükség esetére kérte a bíróság hallgassa ki tanúként a sérelmezett írás szerzőjét, akit a tárgyalásra előállított. A tanú ugyanis követte az eseményeket a szerkesztőségben a cikkel érintett napon. Arra tud nyilatkozni, hogy véleményét milyen megismert tények alapján alkotta meg. A Pk. 15. sz. állásfoglalásra maga is hivatkozott abban a nem várt esetben, ha a bíróság a felperes keresetét megalapozottnak tartaná.

A felperes keresete megalapozatlan.

A bíróság a tényállást a felek képviselőinek nyilatkozatai, valamint a becsatolt iratok alapján állapította meg.

A Ptk 79. § szerint a sajtó-helyreigazításra irányuló igény érvényesítésének szabályait a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. Törvény (Smtv), valamint a polgári perrendtartásról rendelkező törvény állapítja meg.

Az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállításai valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

A (2) bekezdés szerint a helyreigazító közleményt napilap, internetes sajtótermék és hírügynökség esetében az erre irányuló igény kézhezvételét követő öt napon belül a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben, lekérhető médiaszolgáltatás esetében az erre irányuló igény kézhezvételét követő nyolc napon belül a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben, más időszaki lap esetében az igény kézhezvételétől számított nyolc napot követően a legközelebbi számban a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben, lineáris médiaszolgáltatás esetében pedig ugyancsak nyolc napon belül, a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és azzal azonos napszakban kell közölni.

A Pp. 342. § (1) bekezdés szerint helyreigazításának a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény, valamint a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény szerinti közzétételét az érintett személy vagy szervezet az általa vitatott közlemény közzétételétől számított harminc napon belül írásban kérheti a médiaszolgáltatótól, a sajtótermék szerkesztőségétől vagy a hírügynökségtől. A (2) bekezdés szerint a határidőben kért helyreigazítás közzétételét csak akkor lehet megtagadni, ha a kérelemben előadottak valósága nyomban megcáfolható.

A Pp. 343. § (1) bekezdése szerint ha a médiaszolgáltató, a sajtótermék szerkesztősége vagy a hírügynökség a helyreigazítás közzétételére irányuló kötelezettségét határidőben nem teljesíti, az azt igénylő fél ellene keresetet indíthat. A (3) bekezdés szerint a keresetet a közzelési kötelezettség utolsó napjától számított tizenöt nap alatt kell megindítani. A határidő elmulasztása esetén igazolásnak (106-110. §) van helye. Az (1) bekezdésben megjelölt szerv félként jár el akkor is, ha egyébként nincs perbeli jogképessége (48. §).

A perbeli cikk megjelenése és a sajtószervhez beérkezett kérelem időpontja, továbbá a kereset megindításának határideje a Pp. 342. § (1) bekezdésében illetve 343. § (3) bekezdésében írt határidőknek megfelelően történt, ez a perben a felek között nem is volt vitás ezért a bíróság a kereset érdemben bírálta el.

A bíróság az alperesi védekezéssel teljes egészében egyetértett. A Legfelsőbb Bíróság 12. számú Polgári Kollégiumi állásfoglalása szerint a sajtóhelyreigazítás olyan sajátos személyiségvédelmi eszköz, amely közvetve egyéb érdekek védelmére is szolgálhat. Érvényesítésére azonban csak a jogszabály által meghatározott körben és a jogintézmény társadalmi rendeltetésének megfelelően kerülhet sor. A sajtóhelyreigazítás iránti igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A helyreigazítást kérő személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot helyreigazításra. Véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint a társadalmi, politikai, tudományos és művészeti vita önmagában nem lehet sajtóhelyreigazítás alapja.

A felek által hivatkozott 15. számú állásfoglalás szerint helyreigazító közleményként a jogosult a válaszlevele közzétételét is kérheti. Ha a sajtó a válaszlevelet nem közli, a jogosult a válaszlevél tartalmi körén belül a bíróságtól keresettel kérheti helyreigazító közlemény közzétételének az elrendelését. Ha a bíróság a keresetnek helyt ad, határozatában - a kérelem és az ellenkérelem korlátai között - belátása szerint állapítja meg a helyreigazítás szövegét és ennek közzétételére az alperest határidő tűzésével kötelezi. A helyreigazító közleményből - a maga egészét, összefüggéseit is tekintve - ki kell tűnnie annak, hogy a kifogásolt sajtóközleménynek mely tényállítása valótlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetve melyek a való tények. A közlemény szövege nem alakítható úgy, hogy ezáltal a tartalma elveszítse helyreigazító jellegét.

A perbeli cikk a honlap kifejezetten véleményeket közlő részében jelent meg. Az egész írás hangvétele, stílusa a március 15. körüli napokban a rendkívüli időjárás miatt kialakult helyzet kommunikációjának negatív kritikája, azonban helyreigazítandó tényeket nem közöl. A keresetlevél 1 – 5. pontjaiban a valótlanoként közölt részletek nyelvtanilag sem értelmezhetők kijelentéseknek, tényállításoknak. Ezek lényege valóban az, hogy a közszolgálati televízió nem foglalkozott eleget a hóesés miatt kialakult helyzettel. Ez azonban a cikk írójának a véleménye, ami helyreigazítás tárgya nem lehet még abban az esetben sem, ha negatív konklúziót tartalmaz, amely a tényleges történéseket teljesen nem fedi. Az sérelmezett írás az átlagolvasó értelmezésében azt a tartalmat hordozza, amire az alperes hivatkozott, miszerint a cikk írója nem tartotta megfelelőnek a közmédia tájékoztatását, Abból az nem olvasható ki, amit a felperes állított, miszerint az írás tartalma arra utalna, hogy semmiféle tájékoztatás nem volt a rendkívüli helyzettel kapcsolatban. Az írásból egyértelműen kiderül, hogy az nem egy objektív tájékoztatás a felperesek ténykedéséről, hanem a tapasztaltak alperesi értékelése, ezért e körben bizonyításnak sem volt helye, ezért a tanú kihallgatását a bíróság szükségtelennek ítélte.

Tényleges tényállítást mindössze a 6. pontban sérelmezett részlet tekinthető, amely a cikkben érintett témától eltérő eseményekre utalva közli, hogy „...a Magyar televízióban kiretusálják a valóságot...” E körben azonban ugyancsak helytálló az az alperesi védekezés, hogy a kiretusálás ténye köztudomású ténynek tekinthető, miután ilyen esetre már volt példa, annak a televízióban személyi következményei is voltak.

Ezen túlmenően a 15. számú állásfoglalás rendelkezéseire tekintettel megállapítható az is, hogy a helyreigazításként közzétenni kért közlemény nem felel meg a jogszabályi elvárásoknak. Az terjedelmében messze meghaladja az eredeti írás teljes terjedelmét. Abban olyan adatokat kérnek közölni a felperesek amiket az eredeti írás nem is érintett. A helyreigazítás intézménye nem arra szolgál, hogy az érintett ellenvéleményének közzétételére lehessen a sajtószervet kötelezni. Az

alperesek személye jelen esetben lehetővé teszi, hogy saját álláspontjukat közlemény formájában megismertessék a közvéleménnyel, mert a véleménynyilvánítás mindenkit megillet, úgy a felpereseket, mint az alperest. Ez egyébként meg is történt a cikkel együtt közölt alperesi közleménnyel (Update). Abból egyébként tényszerűen megállapítható a felperesi álláspont ellentétben a jelen perben közzétenni kért közleménnyel.

Mindezek alapján a bíróság a felperesek keresetét nem találta megalapozottnak, ezért azt elutasította.

A pernyertes alperes költségeinek megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a bíróság a pereszes felpereseket kötelezte egyetemlegesen. A bíróság az alperesi képviselő munkadíját a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja alapján határozta meg. Az 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés f) pontja alapján személyes illetékmentességgel rendelkező felperesek által le nem rótt kereseti illetéket az állam viseli, a törvény 14. § alapján.

Budapest, 2013. május 30. napján.

Dr. Kovaliczky Ágota sk.
bíró

A kiadmány hiteleül:

Nasztvogel Katalin
tisztviselő

